

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 3951

гр. София, 06.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в закрито заседание на 06.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

като разглежда дело номер **1234** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.171, ал.5 от Закона за движението по пътищата (ЗДП) във вр. с чл. 145– 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Л. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място] против Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 419/25-4332-000553/26.01.2025г., издадена от КО в група ООР, сектор „ОП“ при 02 РУ СДВР, с която на основание чл.171, т.2а, б.„б“ от ЗДвП е наложена ПАМ на В. Л. В., в качеството му на собственик, прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата е направено особено искане за спиране на допуснатото предварително изпълнение на оспорената заповед с мотиви за причиняване на трудни и непоправими вреди на жалбоподателя. Твърди се, че полага грижи за семейството си, като същите се нуждаят от помощта им чрез превозването им до специализирани рехабилитационни центрове и снабдяването им с вещи от първа необходимост, поради което следва да бъде мобилен.

Ответникът при изпращане на административната преписка в съда, не е изразил становище по искането за спиране.

Като обсъди доводите, изложени от жалбоподателя в подкрепа на искането, съдът в настоящия състав намира следното:

Искането за спиране е направено от надлежна страна-адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения.

В конкретния случай със Заповед за прилагане на принудителна административна

мярка (ПАМ) № 419/25-4332-000553/26.01.2025г., издадена от КО в група ООР, сектор „ОП“ при 02 РУ СДВР, спрямо В. Л. В. е приложена принудителна административна мярка на основание чл.171, т.2а, б.„б“ от ЗДвП, за това, че на 26.01.2025г., в [населено място], в около 22:32 часа, по [улица]срещу номер 193 с посока на движение от ул.С. към ул.О. управлява л.а.Ф. пасат с рег. [рег.номер на МПС] , лична собственост като при извършената проверка водача категорично отказал да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство алкотест дрегер 7510 с номер ARBA-0144 във 22,21ч. е издаден талон за медицинско изследване № 288035 за МБАЛ Света Анна. Съставен му е АУАН серия GA № 1153603/23.07.2022 г.

Със специалната норма на чл. 172, ал.6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Т.е. налице е допуснато по силата на закона предварително изпълнение, поради което не следва в акта да бъде постановено такова на основание чл.60 АПК.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основаниято за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Законът за движението по пътищата не регламентира основанията, при които съдът може да спре изпълнението на административния акт, поради което в случая е приложима нормата на чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК. Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон /в случая ЗДвП/, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от същия кодекс. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на Общото събрание на съдиите във ВАС. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. Следователно, за да спре допуснатото по силата на закона изпълнение съдът следва да установи, че то би могло причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно, а именно да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе относно неговата законосъобразност.

В процесния случай жалбоподателят не сочи и не ангажира доказателства относно причиняване на значителни вреди в резултат на предварителното изпълнение на наложената ПАМ. Т.е. не се излагат сериозни аргументи, съобразно посочените законови критерии за спиране изпълнението на акта. Априори, не се установява наличие на противопоставим интерес, който по степен на важност да е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК.

Тези вреди не се предполагат и не могат да бъдат изведени само от характера на заповедта, защото по силата на закона е презюмиран общественият интерес за допускане на предварителното ѝ изпълнение. Оспорващият следва да обоснове вероятността от настъпването на вредите, техният вид и размер, с оглед преценката за значителността и поправимостта им, което в случая не е сторено.

При това положение не може да се приеме, че са налице основания за спиране на

допуснатото от закона предварително изпълнение на наложената ПАМ.
По изложените съображения съдът счита, че не са налице предпоставките по чл.166, ал.2 от АПК и искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта следва да бъде отхвърлено.
Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Л. В., ЕГН [ЕГН] от [населено място] за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № 419/25-4332-000553/26.01.2025г., издадена от полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ при СДВР.
Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България, в 7- дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: